

[Bernhard Baunsgaard]

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kunne naturligvis ikke drømme om at forsøge på – og har heller ikke mulighed for det – at tvinge hr. Glistrup til at tage et andet standpunkt end radikale standpunkter. Men jeg kan konstatere, at vel har hr. Glistrup visse ideer, men han ønsker bare ikke at bruge dem i praksis. Jeg har det omvendt: de ideer, jeg har, vil jeg gerne have omsat i praksis.

Camre (S):

Det er nu blevet klart, at det, forslaget handler om, slet ikke er at indføre nogle former for ophævelse af sambeskatningen. Det er tværtimod en ny form for muligheder for at udnytte ægteskabet til overførsler af investeringsfondshenlæggelser m. v. Og så må jeg sige, at under hensyntagen til de nye samlivsformer, der er vokset frem, vil jeg frygte ganske meget et ægteskab mellem f. eks. hr. Lindinger og hr. Glistrup.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når hr. Camre mener, at der her ikke er tale om at ligestille kønnene, så er det åbenbart, fordi hr. Camre ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i, hvordan den nuværende praksis er, men det får han sikkert belyst i udvalget. Det, som navnlig piner på, er, at når hustruen ønsker at foretage en selvstændig investering af en eller anden art, så kommer skattevæsenet og siger: nej, det må du ikke gøre, for du er kvinde; derfor skal det hele henføres til manden. Som jeg sagde, er der 30.000–50.000 sager på dette felt om året, og måske de 90 pct. af de sager går ud på, at kvinden ikke får lov til at udfolde sig inden for de rammer, som kvinden ønsker, fordi man har gammel vanetænkning på skattekontoret. Derfor anvender man altså denne lov fra 1957, hvor bestemmelserne om ægtefæller i investeringsfundsloven jo har stået uændret hele tiden.

Jeg kan trøste hr. Bernhard Baunsgaard med, at vi i allerhøjeste grad ønsker at gennemføre vores synspunkter, men vi vil nu engang indrette os efter det samfund, vi lever i, og være jordnære og ikke ride principper for princippernes egen skyld højt oppe i den blå luft.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg er glad for hr. Glistrups sidste bemærkninger, for de viser, at det i virkeligheden er noget helt andet, vi taler om her. Selv om det ikke tilkommer mig i denne forbindelse at drage konklusioner, så kan jeg herudaf slutte, at der er ved at være et flertal i Folketinget for den særskilte behandling af den enkelte ægtefælles økonomi, som socialdemokratiet to gange har lidt skibbrud på at søge at gennemføre her i salen. Næste gang vi fremsætter forslaget, kan vi altså regne med at få det igennem, således at hustruen såvel som manden har ret til sin egen formue, har ret til egne formuedispositioner også i skattemæssig henseende. Det er jeg egentlig glad for at vi har fået konstateret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Fremme af generationskiftet i landbruget) [af Grove (KF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 126. Fremsat 13/12 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Også her er vi på et område, hvor intet parti med respekt for sig selv undlader at komme med forslag om, hvordan vi skal løse problemerne omkring særlig indkomstbeskatning, og nu senest de konservative, som i det